

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. dubna 2021 **odvolání obžalovaného Xxx**, narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2020, č. j. 19 T 89/2020 – 174, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného xxx **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2020, č. j. 19 T 89/2020 – 174, byl obžalovaný xxx uznán vinným v bodě 1) výroku zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku (dále jen „TrZ“). Za skutek v bodě 1) výroku a sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavec 1 TrZ, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 1. 2020, sp. zn. 3 T 167/2019, jenž byl obžalovanému doručen dne 16. 1. 2020 a nabyl právní moci dne 29. 1. 2020, mu nalézací soud uložil podle § 145 odstavec 1 TrZ, za použití § 43 odstavec 2 TrZ souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let a šesti měsíců, pro jehož výkon ho zařadil podle § 56 odstavec 2 písmeno a) TrZ do věznice s ostrahou. Podle § 99 odstavec 2 písmeno b), odstavec 4 TrZ soud I. stupně obžalovanému dále uložil ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě. Současně podle § 43 odstavec 2 TrZ zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 1. 2020, sp. zn. 3 T 167/2019, který byl obžalovanému doručen dne 16. 1. 2020 a nabyl právní moci dne 29. 1. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu (dále jen „tr. ř.“) rozhodl, že obžalovaný je povinen zaplatit na náhradu škodu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, IČ: 41197518, částku ve výši 59 213 Kč.
2. Shora citovaným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný xxx dále uznán vinným v bodě 2) výroku přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno f) TrZ. Za tuto trestnou činnost, tedy za skutek v bodě 2) výroku, mu nalézací soud uložil podle § 337 odstavec 1 TrZ trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, pro jehož výkon ho zařadil podle § 56 odstavec 2 písmeno a) TrZ do věznice s ostrahou.
3. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný xxx ihned po jeho vyhlášení u hlavního líčení odvolání, které odůvodnil prostřednictvím obhájce Mgr. Ing. Vojtecha Zachara, přičemž napadl oba výroky o uložených trestech (č. l. 181 - 182).
4. V podaném opravném prostředku konstatoval, že k jednání, které je mu kladeno za vinu v bodě 2) výroku rozsudku, se jak v rámci přípravného řízení, tak i u hlavního líčení v plném rozsahu doznal a upřímně ho litoval, kdy současně vysvětlil důvody, jež ho k tomu vedly. Uvedl, že nástupu výkonu trestu se nevyhýbal úmyslně, jelikož se nikde neskrýval, neboť po celou dobu byl v bydlíšti družky, které pomáhal s péčí o domácnost. Sama družka danou skutečnost i potvrdila. Obžalovaný uvedl, že taktéž spáchání skutku v bodě 1) výroku rozsudku nikdy nepopíral, avšak doznat k němu se nemohl, jelikož si to s ohledem na svou opilost nepamatoval. Ze znaleckého posudku vyplývá, že těžkého ublížení na zdraví se vůči poškozené dopustil ve stavu středně těžké opilosti, kdy jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Matušinská
V zast. Drahomíra Anlaufová

ovládací schopnosti byly sníženy podstatným způsobem. Nachází se totiž ve třetím vývojovém stádiu závislosti na alkoholu. Poté, co byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu, již alkohol nekonzumuje, anebo jen pivo. Odvolatel dodal, že si brigádně nalezl práci a řádně platí alimenty, z čehož lze usuzovat, že výkon trestu na něj dostatečně zapůsobil a vedl k jeho nápravě. Aktuálně žije spořádaným životem ve společné domácnosti s poškozenou, které se snaží vynahradit utrpení, jež v důsledku škody na zdraví musela podstoupit. Je také připraven podrobit se uloženému ochrannému léčení protialkoholnímu v ambulantní formě.

5. Vzhledem k tomu měl obžalovaný za to, že v souhrnu mu uložený trest odnětí svobody v trvání čtyř let je s ohledem na znění § 38 TrZ nepřiměřeně přísný a odporující účelu trestní represe. Nesouhlasil s odůvodněním napadeného rozsudku v bodě 11. na straně 7, kde okresní soud v rámci svých úvah o druhu a výměře trestu poukazoval na to, že dosud mu ukládané alternativní tresty nespojené s přímým omezením jeho osobní svobody na něj neměly požadovaný výchovný účinek, čímž na něj nelze působit jinak, než uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. Zdůraznil, že soud I. stupně zcela pominul fakt, že v minulosti mu již byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn. Okresní soud u něj navíc neshledal žádnou polehčující okolnost, čímž pominul i jeho doznání k jednání popsánemu v bodě 2) výroku o vině rozsudku. Odvolatel tak uzavřel, že s ohledem na řádný život, který vede po podmíněném propuštění, plně dostačuje uložení trestu ještě výchovného - podmíněného, na samé spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby, odloženého na zkušební dobu v délce pěti let, případně uložení trestu sice nepodmíněného, avšak na samé spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby, když uložené trestní sankce jsou v součtu nepřiměřeně přísné.
6. Navrhoval tudíž, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a ve věci mu sám uložil trest odnětí svobody, jehož výkon bude podmíněně odložen.
7. Obžalovaný xxx se k veřejnému zasedání konanému dne 12. 4. 2021 v 08:15 hodin v jednací síni č. 309/III. patra budovy Krajského soudu v Ostravě nedostavil, ačkoliv odvolacím soudem byl řádně vyrozuměn o termínu a místě jeho konání dne 18. 3. 2021, jak vyplývá z doručanky do vlastních rukou na č. l. 201v. Z neúčasti u veřejného zasedání se obžalovaný omluvil prostřednictvím obhájce s poukazem, že mu ujel autobus, v důsledku čehož se jednání odvolacího soudu nemůže zúčastnit. I přesto však souhlasil s konáním veřejného zasedání ve své nepřítomnosti. Z těchto důvodů veřejné zasedání proběhlo v nepřítomnosti obžalovaného xxx, který byl o jeho jednání jinak vyrozuměn vzorem 14 tr. ř.
8. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 tr. ř.), oprávněnou osobou (§ 246 odstavec 1 písmeno b) tr. ř.) a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.), neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 tr. ř. nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 tr. ř.
9. Z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného xxx krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k těmto závěrům.
10. V řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odstavec 1 písmeno a) tr. ř.
11. Výrok o vině nebyl podaným odvoláním obžalovaného napaden. Ve vztahu k této části rozsudku odvolatel nepoukazoval na nesprávnost skutkových zjištění, jejich nejasnost či neúplnost, anebo porušení norem trestního zákoníku. K vadám, které odvoláním nejsou vytýkány, proto odvolací soud přihlíží jen tehdy, pokud mají vliv na správnost a zákonnost výroku, proti němuž bylo odvolání podáno. Jelikož v předmětné věci nenastala situace předpokládaná v § 254 odstavec 1 věta druhá, odstavec 2 tr. ř., neboť žádné takové vady a nesprávnost podstatného charakteru odvolacím

soudem v rozsudku nebyly zjištěny, krajský soud při respektování principu vázanosti obsahem podaného odvolání podrobil přezkumu toliko oba oddělitelné výroky o trestech.

12. Pokud jde o uložené nepodmíněné tresty odnětí svobody, dospěl krajský soud v rámci své přezkumné činnosti k závěru, že námitky obžalovaného xxx, že mu byly ukládány nepřiměřeně přísné trestní sankce, nejsou důvodné.
13. Odvolací soud konstatuje, že okresní soud při ukládání obou trestů věnoval patřičnou pozornost hodnocení dosavadního způsobu chování a jednání xxx, kdy pečlivě zohlednil jeho trestní i přestupkovou minulost, povahu a závažnost všech spáchaných trestných činů, poměry pachatele a možnosti jeho nápravy. Hodnotil také všechny okolnosti mu polehčující i přitěžující ve smyslu §§ 41 - 42 TrZ. Ve vztahu ke skutku popsanému v bodě 1) výroku o vině napadeného rozsudku nalézací soud dospěl správně k závěru, že obžalovanému je namíste ukládat trest souhrnný podle zásad uvedených v § 43 odstavec 2 TrZ, neboť zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 TrZ se dopustil dne 8. 11. 2019, tedy dříve, než byl soudem I. stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Takové povahy bylo odsouzení obžalovaného na podkladě trestního příkazu Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 1. 2020, sp. zn. 3 T 167/2019, za přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odstavec 1 TrZ k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 170 hodin, kdy předmětný trestní příkaz mu byl doručen dne 16. 1. 2020 a nabyl právní moci dne 29. 1. 2020. Nalézací soud pak obžalovanému správně ukládal trest za jednání v bodě 1) výroku rozsudku podle trestní sazby vztahující se na trestný čin nejpřísněji trestný, kterým je § 145 odstavec 1 TrZ, kde tato činí od tří roků do deseti let odnětí svobody. Důvodně přihlédl k tomu, že odvolatel se trestné činnosti zde popsané dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, které mu bylo uloženo trestním příkazem Okresního soudu v Přerově ze dne 13. 2. 2017, sp. zn. 4 T 226/2016, v rámci trestu souhrnného za přečiny zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavec 1 TrZ a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 TrZ. Takto mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání tří let a šesti měsíců, zpřísněný o vyslovený dohled a přiměřenou povinnost podle § 85 odstavec 2 TrZ, aby podle svých sil ve zkušební době uhradil dlužné výživné a řádně platil běžné výživné na nezletilé xxx a xxx, a dále se zdržel užívání alkoholu a podrobil se namátkovému testování probačním úředníkem na přítomnost alkoholu v těle. Zmíněný trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 2. 5. 2017 a nabyl právní moci dne 30. 5. 2017, přičemž zkušební doba podmíněného odsouzení s dohledem běžela do 2. 8. 2020, přičemž dne 7. 2. 2019 byla usnesením Okresního soudu v Přerově č. j. 4 T 226/2016 - 136 prodloužena o jeden rok a šest měsíců na celkem pět let, při současném ponechání podmíněného odsouzení v platnosti. Důvodem takového postupu soudu I. stupně bylo závažné porušování podmínek dohledu, a to nejen pro opakované nedostavování se ke konzultacím k probačnímu úředníkovi, ale též pro řádné neplnění výživovací povinnosti a porušování povinnosti neužívat alkohol. Ohledně bodu 1) výroku o vině napadeného rozsudku proto okresní soud nepochybil, pokud za výraznou přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písmeno p) TrZ považoval, že obžalovaný již byl pro trestný čin odsouzen, přičemž si z trestních sankcí podmíněných, alternativních, ale ani nepodmíněných mu v minulosti uložených si nevzal žádné ponaučení, jímž především bylo, aby do budoucna vedl řádný život. V tomto směru plně odkázat lze na příléhavé odůvodnění rozsudku okresního soudu v bodě 11. na stranách 6 - 7, když by šlo o konstatování téhož. Byť nalézací soud obžalovanému nepřiznal přitěžující okolnost dle § 42 písmeno c) TrZ, je zřejmé, že posuzovaný zločin spáchal zákeřně a surovějším způsobem, neboť v podkroví rekreační chaty nejprve vzbudil zde spící poškozenou xxx, aby ji posléze fyzicky napadl tak, že ji za oděv a vlasy přitáhl k otvoru s půdními sklápěcími schody, kterým jí z výšky 202 cm shodil dolů do prostor další obytné místnosti, kdy při zcela nekontrolovatelném pádu vzad upadla levou rukou na umístěný konferenční stůl, vydlážděný keramickými dlaždicemi, jež v důsledku pádu zlomila, čímž jí způsobil zranění v podobě zhmoždění pravé strany hrudníku a zlomeninu střední části levé pažní kosti s posunutím úlomků s dobou léčení v trvání tří měsíců, po kterou byla významně omezena

v celkové fyzické zátěži levé horní končetiny. Je zjevné, že poškozená na jednání odvolatele nemohla nijak adekvátně zareagovat, bránit se a následné shození z výšky dvou metrů nemohla ani nijak ovlivnit, když šlo o zcela nekontrolovaný pád. Jak okresní soud správně poznamenal, jen shodou šťastných náhod nebyly následky takového pádu pro poškozenou xxx fatální, a to například při nárazu její hlavy na dole stojící stůl. Obžalovaný se navíc ve vztahu k této trestné činnosti zbavil i těch nejelementárnějších polehčujících okolností, jakými jsou doznání a upřímná lítost, což jsou předpoklady úspěšné resocializace. Okresní soud důvodně poukazoval i na následné nevhodné chování odvolatele po činu, v rámci něhož poškozené nechtěl přivolat pomoc v podobě sanitky a domáhal se po ní orálního sexu, takže byla nucena vyčkat několik dalších hodin v bolestech, než se obžalovaný vyspí. Tyto skutečnosti tak jen potvrzují okolnosti spáchání tohoto vysoce společensky škodlivého zločinu, jehož povaha a závažnost byly zřetelně zejména způsobem jeho provedení a následkem.

14. I proto okresní soud nepochybil, pokud obžalovanému za skutek popsáný v bodě 1) výroku o vině rozsudku uložil souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří roků a šesti měsíců, který s ohledem na shora uvedené lze označit spíše za mírný. Odvolací soud má za to, že uložená trestní sankce rozhodně není přísná, natož nepřiměřeně přísná, aby vyžadovala ingerenci ve smyslu § 258 odstavec 1 písmeno e) tr. ř. Uložený trest totiž dostatečně odráží nejen povahu a závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 TrZ, ale i sbíhajícího se přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavec 1 TrZ, kterým byl odvolatel jako speciální recidivista uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 1. 2020, sp. zn. 1 T 167/2019. Okresní soud druhem i výměrou daného trestu přijatelně vystihl nejen všechny výše zmíněné rozhodné skutečnosti, ale rovněž osobu obžalovaného, jeho poměry a dosavadní závadový způsob života, stejně jako chabé možnosti jeho převýchovy a nápravy. Odvolatel má v aktuálním opise z evidence rejstříku trestů (č. l. 203) z rozmezí let 2001 – 2020 již devět záznamů, nejen pro trestnou činnost násilnou, majetkovou či vojenskou, ale zejména proti pořádku ve věcech veřejných a proti rodině a dětem. Je zjevné, že v minulosti mu ukládané trestní sankce různého druhu, ať již výchovné - podmíněné, a to i zpřísněné o dohled probačního úředníka nebo uložení přiměřených omezení a povinností, kdy u některých z nich bylo podmíněné odsouzení ponecháno v platnosti, při současném prodloužení zkušební doby, anebo nastalo dobrodiní v podobě amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 s účinky zahlázení dle článku IV. odstavec 1 písmeno b) takového rozhodnutí, dále alternativní v podobě obecně prospěšných prací, stejně jako nepodmíněné, se u něj minuly svým výchovným účinkem. Obžalovaný nepřehodnotil své negativní chování vůči společnosti a jejím normám, nezměnil se, čímž je evidentní, že jediným trestem, který může vést k jeho nápravě, tedy k tomu, aby do budoucna již žil řádným životem prostým páchaní dalšího protiprávního jednání, je trest represivní - nepodmíněný, který mu okresní soud také správně uložil. Respektoval přitom i sjednocující stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 6. 2010, sp. zn. Tpjn 301/2010, kdy ve výroku o trestu za skutek v bodě 1) správně vymezil sbíhající se protiprávního jednání obžalovaného z trestního příkazu Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 1. 2021, sp. zn. 3 T 167/2019, s nyní posuzovanou násilnou trestnou činností. Uložený nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří roků a šesti měsíců proto splňuje veškerá zákonná kritéria vymezená v ustanovení §§ 37 - 39 TrZ, když ho lze označit za přiměřený a odpovídající. Nebylo tak možno přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaného, že jde o trestní sankci nepřiměřeně přísnou.
15. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný správně zařazen podle § 56 odstavec 2 písmeno a) TrZ do věznice s ostrahou, když u něj nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice, tedy do věznice se zvýšenou ostrahou.
16. Nálezací soud také správně ve smyslu § 43 odstavec 2 TrZ zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Přerově ze dne 16. 1. 2020, sp. zn. 3 T 167/2019, který byl obžalovanému doručen dne 16. 1. 2020 a nabyl právní moci dne 29. 1. 2020, spolu se všemi dalšími rozhodnutími

na tento výrok obsahově navazujícími, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

17. Obdobná situace nastala ve vztahu k protiprávnímu jednání obžalovaného vymezenému v bodě 2) výroku o vině, kde krajský soud rovněž žádné pochybení ve výroku o trestu rozsudku soudu I. stupně nezaznamenal. Jelikož se obžalovaný tohoto skutku dopustil až po doručení trestního příkazu Okresního soudu v Přerově sp. zn. 3 T 167/2019, jež nastalo dne 16. 1. 2020, bylo mu nutno za takové jednání ukládat samostatný trest v rámci trestní sazby přečinu dle § 337 odstavec 1 písmeno f) TrZ, ve znění účinném do 31. 5. 2020, tedy až na dvě léta odnětí svobody. I v tomto případě okresní soud věnoval patřičnou pozornost hodnocení dosavadního způsobu chování a jednání obžalovaného, kdy zohlednil zejména jeho trestní minulost, povahu a závažnost spáchaného přečinu, poměry pachatele a možnosti jeho nápravy. Hodnotil i všechny okolnosti mu polehčující a přitěžující ve smyslu §§ 41 - 42 TrZ. Okresní soud dané rozhodné skutečnosti vymezil sice velice stručně, avšak výstižně, čímž odvolací soud doplňuje, že obžalovanému ve vztahu k tomuto jednání polehčovalo i jeho úplné a bezvýhradné doznání. Na straně druhé mu přitěžovala jeho trestní minulost, jak ji okresní soud správně vymezil již při svých úvahách o druhu a výměře trestu za jeho jednání v bodě 1) výroku v odůvodnění rozsudku na stranách 6 - 7 v bodě 11., na což lze plně odkázat. Je nesporné, že obžalovaný v minulosti byl opakovaně odsuzován pro různorodou trestnou činnost a ukládané tresty nevedly k jeho nápravě. Tohoto jednání se navíc dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, které mu bylo uloženo již výše zmíněným trestním příkazem Okresního soudu v Přerově ze dne 13. 2. 2017, sp. zn. 4 T 226/2016. Okresní soud proto důvodně uzavřel, že ani za posuzovaný trestný čin podle § 337 odstavec 1 písmeno f) TrZ nepřicházelo do úvahy ukládání jiného, než nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to s ohledem na předchozí trestnou činnost. Zohlednil přitom i krátkodobost páchaní vytýkaného protiprávního jednání, což ho ve spojení s doznáním odvolatele vedlo k uložení trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, tedy ještě v jedné čtvrtině rozpětí výše citované trestní sazby. Ani takto uložený nepodmíněný trest odnětí svobody krajský soud nepovažuje za nepřiměřeně přísný, když dostatečně vystihuje osobu obžalovaného, jeho poměry, dosavadní závadový způsob života a možnosti nápravy, ale také povahu a závažnost spáchaného přečinu. Nelze tedy konstatovat, že by mu byla ukládána nepřiměřeně přísná trestní sankce. Krajský soud tedy uzavírá, že i v tomto směru okresní soud nepochybil, pokud obžalovanému takový krátkodobý nepodmíněný trest uložil, když ho lze označit za zcela přiměřený a odpovídající všem zásadám pro ukládání jeho druhu a výměry ve smyslu §§ 37 - 39 TrZ, ale i § 55 odstavec 2 TrZ. Ani proto nebylo možno přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaného, že postačí uložení ještě trestu mírnějšího.
18. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný správně zařazen podle § 56 odstavec 2 písmeno a) TrZ do věznice s ostrahou, když u něj nebyly splněny zákonné předpoklady pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tedy přísnějšího typu věznice.
19. Jelikož odvolání obžalovaného xxx nebylo shledáno důvodným, bylo krajským soudem zamítnuto podle § 256 tr. ř.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b) odstavec 1 písmeno a) - l) trestního řádu nebo § 265b) odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 12. dubna 2021

Mgr. Radek Adamus v.r.
předseda senátu